

Aýralyk / hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy

написано kitapcy | 22 января, 2025

Aýralyk / hekaýa AÝRALYK

Adam bar yerinde derdu-bela bar. Bilmedik, nirden ýolukdy, sargaryp-solup barýar oglum. Alaç ýok, keselhana ýerleşdirmeli. Onda-da aýak bitip, yaňy zybana gelen çaganyň ýeke özüni. Görseň, bir tutulan guşuň bar-da! Yogsam başga-da çaga bar welin...

Ýanynda boldum, ta iñrik garalyp, aşsam sowugy düşýänçä. Soňam aldap-ogşap, oyunjaklaryny getirjek diyip, ottagdan çykdym. Jayyň arka ýüzünden gelip, penjireden ogryńça ýsykladym. Dört tarapy-da ýapylgy kiçijik krowatda gözünü tegelâp otyr. Garaşýar. Nazary syrkaw çagasyny naharlap duran gelinde, küyi başga ýanda... «Aý, gaýdaýyn indi. Haçankы ôýden çykyşym, işe-de baryp bilmedim. Ýadapdyrynam, ôýe bir aşsam...».

Içimi gepledip, küylenip gaýtdym. Haý, gardaş, belanyň körugi şu bolgusyz pikirleriňde dälmi näme? Eý diydiň – beý diydiň, honha, aldadyň gaýtdyň çagany. Yedi yadyň içinde syrkaw halyna gözünü ýoluňa dikip oturandyr. Öldür, boýun almarsyň, yone ozüni ayayaň... Dagy nädeýin, elinden gelenini-hä etdim diyjeksiň. Ýok! Jan eden bolsaň, şol çaga üçin ýene-de bir zat – bir zatlar edibilerdiň ahyryn. Sen ozüni gaýgy edyaň, menem adam ahyryn diyyarsiň. Ozüñden ozüni halas etmeli! Nädip? Nädip?.. Başga alajyň ýok, şonuň üçinem yene ozüni ozüne kömege çagyrmaly...

Adamyň ýalansyz geçýân günü barmyka? Ýogsam hemme kişem biläyjek ýaly: ýalan sözläp, diňe ýalançy bolup bolýar ahyryn. Ertesi irden daň bilen gaydayman?! Pikirlenip göryän welin, şol biderek zatlar-da: ol boldy, bul boldy. Garaz, gjä galym, Gün Asmanda. Keselhananyň howlusynyň tukatdygyny?! Agaçlary dagam hassa ýaly...

Ony daşaryk kim çykardyka? Ýeke ôzi bir gyrada ýapraklary zyňyp gapýan oýunçy pişijegi synlap dur. Meni görenok entek. Aglap-aglap diňendigi gümansyz. Meňzi zagpyran ýaly. Töwerekde

bardygymy syzdymy, nämemi, bär sine bakdy birden. Birhili, tutuş ruhy bilen özgerip, maña aňkaryldy. Elindäki kökesi dury suwuň düybüne çökýân ýaly, emaý bilen ýere düşdi... Kâkilleri halka-halka. Kirpikleri san berip dur.

— Dä-de!.. Ylgady. Uzakdan, göm-gök dumanyň içinden bir ýerlerden ellerini gerip uçup gelýär... Ýüzüp gelýär. Dünýâmız garyşdy. Men-ä ol, olam — men. Göwün — derýa, gark urup, içim-içime syganok. Ýanyma yetiberende men ony gujaklap, hopba etmek üçin dyzyma çökdüm welin, edil şol wagt sakga duraýdy. Birdenem, erbet aglady. Men ony gursagyma gysyp, diňdirip bilmedim wagty bilen. Oglum juda nerme-näzik däl. Kôşeşdi. Boýnumdan gujaklap, eňejigini omzuma dirâpdır. Ses-üyn yok... Meniň birden içim gysyp başlady. Nämedigini bilemok, ýone hiç mahal gaýdyp gelmejek bir zadyň özümden daşlaşyp gidip barýandygyny çala aňşyrýaryn..

Ahmet HALMYRAT. Hekaýalar